

Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas
Nijverheidsstraat 26-38
1040 Brussel
Tel. 02/289.76.11
Fax 02/289.76.09

COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS

VOORSTEL

(C)040122-CDC-248

van

‘aangepaste maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan eindafnemers, thans vastgesteld in de ministeriële besluiten van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie en van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit ’

gegeven met toepassing van artikel 20, §§ 1 en 2, *juncto* artikel 23, §2, derde lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

22 januari 2004

VOORSTEL

De COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS (CREG) heeft een voorstel van aangepaste maximumprijzen, dewelke vastgesteld zijn in de ministeriële besluiten van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie en van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit, opgesteld.

Het Directiecomité van de CREG besliste tijdens zijn vergadering van 8 januari 2004 dat tariefdalings voor de levering van elektriciteit aan niet in aanmerking komende eindafnemers en residentiële beschermde eindafnemers noodzakelijk waren teneinde te vermijden dat de reële nettokost, die voor elektriciteitsbedrijven voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitssector, tweemaal zou in rekening genomen worden.

Inmiddels ontving de CREG op 16 januari 2004 van de federale minister bevoegd voor economie het verzoek bij brief, gedateerd op 12 januari 2004, haar een voorstel van aangepaste tarieven voor aardgas en elektriciteit voor de captieve markt over te maken :

“Au 1er janvier 2004 de nouvelles mesures pour les tarifs sociaux gaz et électricité et leurs financements ont été mises en vigueur. Ces tarifs étaient financés auparavant par la socialisation de leurs coûts dans les tarifs recommandés par le Comité de Contrôle.

Afin d'éviter que les clients des marchés captifs soient soumis à une double surcharge, celle prévue dans les anciens tarifs et la surcharge qui vient d'être mise en vigueur, je vous demande de me faire parvenir une proposition de tarifs ajustés pour le gaz et pour l'électricité des marchés captifs. »

Artikel 20, §§1 en 2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, vervangen door artikel 21 van de wet van 20 maart 2003 tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, voorziet de mogelijkheid voor de federale minister bevoegd voor economie om maximumprijzen vast te stellen voor de levering van elektriciteit aan eindafnemers, voor het aandeel van de elektriciteitslevering aan distributeurs bestemd voor de bevoorrading van eindafnemers die geen in aanmerking komende afnemers zijn en aan

residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie na onder meer het advies van de CREG te hebben ingewonnen.

Aan artikel 20, §1, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, zoals het bestond voor de wijziging ervan bij voornoemde wet van 20 maart 2003, werd uitvoering gegeven door het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende de vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit.

Aan artikel 20, §2, eerste lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt werd uitvoering gegeven door het ministerieel besluit van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie.

Het ministerieel besluit van 23 december 2003 tot wijziging van het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit en het ministerieel besluit van 15 maart (lees: 'mei') 2003 houdende vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de beschermde residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie strekte ertoe rubriek 8. "Specifieke sociale tarieven" van de bijlage 1 bij het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit op te heffen en het toepassingsgebied van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 houdende vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie uit te breiden tot de niet in aanmerking komende residentieel beschermde klanten.

Artikel 23, §2, derde lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt voorziet de mogelijkheid voor de CREG om voorstellen uit te brengen daar waar de wet of de uitvoeringsbesluiten het advies van de CREG voorzien.

Des te meer is dit initiatief van de CREG verantwoord aangezien het advies van de CREG niet gevraagd werd voor het vaststellen van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie en het ministerieel besluit van 23 december 2003 tot wijziging van het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit en ministerieel besluit van 15 maart (lees: 'mei') 2003 houdende vaststelling van

maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de beschermde residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie.

Op zijn vergadering van 22 januari 2004 heeft het directiecomité van de CREG beslist het hierna volgende voorstel in te dienen. Dit voorstel bevat drie delen.

In het eerste deel worden enkele algemene opmerkingen geformuleerd. Het tweede deel formuleert bijzondere opmerkingen over het voorstel van aangepaste maximumprijzen. Het derde deel, ten slotte, omvat het voorstel zelf van aangepaste maximumprijzen.

////

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Bij ministerieel besluit van 15 mei 2003 werden maximumprijzen vastgesteld voor de levering van elektriciteit aan residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie (hierna 'het ministerieel besluit van 15 mei 2003').

De federale minister bevoegd voor economie had zijn bevoegdheid, neergelegd in artikel 20, §2, eerste lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna "de elektriciteitswet"), evenwel slechts gedeeltelijk uitgeoefend.

Artikel 2 van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 bepaalde immers dat de elektriciteitsbedrijven de bevoorrading van de *in aanmerking komende* klanten bedoeld in artikel 1 van dit besluit verzekeren tegen de maximumprijzen vastgesteld overeenkomstig de tarieven beschreven in bijlage 1 van dit besluit, terwijl in artikel 20, §2, van de elektriciteitswet sprake is van 'residentiële beschermde klanten' zonder meer (op de vrije en gebonden markt).

Rekening houdend met dit artikel 2 alsook de omstandigheid dat het ministerieel besluit van 15 mei 2003 niet in de (gedeeltelijke) opheffing voorzag van het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit (hierna 'het ministerieel besluit van 12 december 2001'), diende besloten te worden dat de sociale maximumprijzen vastgesteld bij ministerieel besluit van 12 december 2001 van toepassing bleven op de niet in aanmerking komende residentiële beschermde klanten¹.

2. Tot deze vaststelling kwam de CREG in haar voorstel van 1 juli 2003 van 'koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitssector en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken marktoperatoren'². In dit voorstel werd eveneens uiteengezet dat de omstandigheid dat het ministerieel besluit van 15 mei 2003 slechts betrekking heeft op de *in aanmerking komende* residentiële beschermde klanten een aantal problemen met zich mee bracht.

¹ Dit ministerieel besluit van 12 december 2001 behoudt ten andere tot op heden zijn rechtskracht voor wat betreft de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan niet-beschermde klanten.

² Voorstel (C) 030701-CDC-197 van 1 juli 2003 van 'koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitssector en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken marktoperatoren', p. 5-6.

De desbetreffende passage uit het voorstel³ wordt hieronder herhaald :

“Artikel 20, §2, van de elektriciteitswet bepaalt uitdrukkelijk dat wanneer de federale minister bevoegd voor economie maximumprijzen vaststelt het moet gaan om maximumprijzen geldig voor het gehele grondgebied. Rekening houdend met het feit dat –zoals in paragraaf 3 van dit voorstel werd uiteengezet– het ministerieel besluit van 15 mei 2003 enkel geldt voor de geliberaliseerde markt, dus in Vlaanderen vanaf 1 juli 2003, terwijl voor de gebonden markt in Wallonië en Brussel het ministerieel besluit van 12 december 2001 blijft gelden, is er een klein verschil in maximumprijs, vermits in Vlaanderen voor een verbruik onder de 500 kWh ook de bijkomende vaste term voor vermogens boven de 10 kVA wegvalt, wat in Wallonië en Brussel niet het geval is. Dit is in strijd met artikel 20, §2, van de elektriciteitswet.

Een tweede probleem vloeit voort uit het feit dat het besluit, dat thans door de CREG voorgesteld wordt, slechts betrekking kan hebben op de maximumprijzen die krachtens het nieuwe artikel 20, §2, eerste lid, van de elektriciteitswet zijn vastgesteld. Zulks volgt uit de bewoordingen van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet. De maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 2001 vallen derhalve buiten het toepassingsgebied van artikel 20, §2, van de elektriciteitswet en haar uitvoeringsbesluiten. Dit wil zeggen dat de reële nettokost dewelke de leveranciers ten laste nemen door in de bevoorrading te voorzien van *niet in aanmerking komende* residentiële beschermde klanten aan sociale maximumprijzen vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 2001 niet kan worden gecompenseerd via het fonds opgericht en beheerd door de CREG. De reële nettokost ten laste van deze leveranciers kan bijgevolg ook niet gefinancierd worden door toeslagen op de tarieven of heffingen op alle of objectief bepaalde categorieën van energieverbruikers of marktoperatoren.

3. Teneinde aan de hierboven opgesomde problemen tegemoet te komen, besloot de CREG in dit voorstel dat het toepassingsgebied van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 moet worden uitgebreid tot de niet in aanmerking komende residentiële beschermde klanten en dat het ministerieel besluit van 12 december 2001 gedeeltelijk moet worden opgeheven. Op dat moment kan het koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitssector en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken marktoperatoren alsook het koninklijk besluit tot bepaling van de nadere regels ter financiering van de reële nettokost van de tarieven van toepassing op beschermde klanten in de elektriciteitsmarkt, van toepassing zijn op de leveranciers, ten belope van al hun leveringen aan residentiële beschermde klanten, zowel vrije als gebonden (in aanmerking komende en niet in aanmerking komende).

4. Aan deze conclusies van de CREG werd tegemoet gekomen bij ministerieel besluit van

³ Voorstel (C) 030701-CDC-197 van 1 juli 2003 van 'koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de compensatie van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitssector en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan door de betrokken marktoperatoren', p. 6.

23 december 2003 tot wijziging van het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit en ministerieel besluit van 15 maart (lees: 'mei') 2003 houdende vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de beschermde residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie. Rubriek 8. "Specifieke sociale tarieven" van de bijlage 1 bij het ministerieel besluit van 12 december 2001 werd opgeheven en het toepassingsgebied van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 werd uitgebreid tot de niet in aanmerking komende residentieel beschermde klanten.

5. Huidig voorstel strekt ertoe de maximumprijzen vastgesteld in de bijlagen bij de ministeriële besluiten van 15 mei 2003 en van 12 december 2001 aan te passen.

Meer in het bijzonder strekt dit voorstel ertoe de tarieven voor "Laagspanning" van toepassing op de gebonden markt te verminderen.

Het koninklijk besluit van 22 december 2003 tot bepaling van de nadere regels voor de financiering van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan residentiële beschermde klanten stelt het bedrag nodig voor de financiering van het fonds ten gunste van de residentiële beschermde klanten, in zijn artikel 4, §2, vast op 15,97 miljoen euro voor 2004.

Deze sociale maatregel werd oorspronkelijk getroffen door middel van een heffing op de bedragen toegekend aan de afnemers in laagspanning (LS) bij de tariefhervormingen van het Controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas (CCEG).

Het verbruik van de afnemers in LS van de openbare distributie bedraagt $25.920 \cdot 10^6$ kWh in 2002 (statistisch jaarboek 2002 Beroepsfederatie van de Producenten en Verdelers van Elektriciteit in België (BFE)). De waarde van 0,06161 cEUR/kWh ($15,97 \cdot 10^6$ EUR / $25.920 \cdot 10^6$ kWh) vertegenwoordigt dus het eenheidsgemiddelde van de jaarlijkse meerkost van 15,97 miljoen, inbegrepen in de tarieven die voor alle afnemers in LS gelden.

Deze meerkost zou voortaan geïnd worden via een federale toeslag en men dient dus te voorkomen dat deze afnemers gestraft worden door tweemaal de tariefkosten te moeten betalen, eenmaal via de in de tarieven inbegrepen meerkost en een tweede maal via de toeslag.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

6. Het voorstel strekt ertoe een aantal coëfficiënten te wijzigen in de bijlage van het ministerieel besluit van 15 mei 2003.

Bovendien strekt het voorstel ertoe Bijlage 1, Art.N.1, van het ministerieel besluit van 12 december 2001 te vervangen. Om redenen van leesbaarheid werd hier de voorkeur gegeven aan het vervangen van de bijlage, in plaats van het aanbrengen van wijzigingen.

Hieronder wordt aangegeven hoe de herberekeningen van de tarieven voor laagspanning gebeuren.

Het opheffen van de meerkost die momenteel is inbegrepen in de tarieven van de captieve LS-afnemers, namelijk 0,06161 cEUR/kWh, zou gebeuren door een vermindering met 0,046 van de geïndexeerde term in Ne van de proportionele termen van de tarieven. (0,046 = 0,06161/1,3333 waarbij 1,3333 de waarde van Ne in december 2003 is).

Zo zou bijvoorbeeld de proportionele term van het normale tarief dalen van $(8,260 Ne + 1,698 Nc)$ cEUR/kWh tot $(8,214 Ne + 1,698 Nc)$ cEUR/kWh.

Daarbij dient genoteerd dat een benchmarking-onderzoek aangeeft dat de enige Belgische LS-typeklanten die nog onder een tariefhandicap lijden, deze zijn die geen verbruik tegen nachttarief hebben. Het probleem van het wegwerken van deze tariefhandicaps, wat de overheid wenst, zou beter opgelost worden door de prijsdaling toe te spitsen op het geheel van alle kWh van de normale tarieven en overdag van de twee-urentarieven. In welk geval de prijsdaling toegepast op deze kWh zou neerkomen op (cijfer geraamd door extrapolatie van gegevens van 1999 aangaande de verdeling van het aantal kWh tussen dag en nacht) 0,08394 cEUR/kWh, waarbij de kWh tijdens de nacht zouden ongewijzigd blijven.

7. Het voorstel strekt er ten slotte toe de wijzigingen in werking te laten treden met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2004.

In principe geldt een verbod van retroactiviteit op grond van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek.

Volgens het Hof van Cassatie is de terugwerkende kracht van een besluit toelaatbaar wanneer dit noodzakelijk is om tot de door de wetgever gewilde toepassing van de wet te komen⁴.

In de rechtspraak wordt retroactiviteit van administratieve besluiten mogelijk geacht, zelfs zonder wettelijke grondslag, wanneer :

- dit noodzakelijk is voor de goede werking en de continuïteit van de openbare dienst en daardoor, zelfs voor de toekomst, geen verkregen situaties worden aangetast⁵;
- het voordelig is voor alle betrokkenen⁶.

Bovendien kan de terugwerkende kracht van administratieve handelingen worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang⁷.

Huidig voorstel heeft tot doel het verhinderen dat bepaalde eindafnemers van elektriciteit tweemaal betalen voor de reële nettokost die elektriciteitsbedrijven dragen ten gevolge van het leveren van elektriciteit aan residentieel beschermde klanten tegen sociale maximumprijzen. Door het verlenen van terugwerkende kracht aan het besluit worden geen verkregen rechten aangetast; integendeel de nieuwe regeling is voordeliger voor diegene die de compensatie van de reële nettokost betaalden via hun tarieven en strekt derhalve tot bescherming van de consument.

Zulks strookt bovendien met de bedoeling van de wetgever om de financiering van de reële nettokost die voor elektriciteitsbedrijven voortvloeit uit de toepassing van de sociale tarieven in de elektriciteitssector vanaf 1 januari 2004 te laten verlopen via een fonds en niet langer via de verrekening ervan in de tarieven voor de andere eindafnemers.

De CREG is van mening dat voormelde redenen de terugwerkende kracht van de voorgestelde aanpassingen vanaf 1 januari 2004 kunnen rechtvaardigen. De federale minister bevoegd voor economie dient niettemin zo snel mogelijk werk te maken van de bekendmaking van de voorgestelde aangepaste maximumprijzen.

⁴ Cass., 5 mei 1970, *Pas.*, 1970, I, 766.

⁵ *R.v.St.*, Janssens, nr. 21.954, 2 februari 1982 ; *R.v.St.* , Vandaele, nr. 22.295, 1 juni 1982; *R.v.St.*, Schouleur, nr. 39.492, 27 mei 1992; Arbitragehof nr. 31/95, 4 april 1995, *B.S.*, 16 mei 1995.

⁶ *R.v.St.*, Warocquier, nr. 26.107, 22 januari 1986.

⁷ *R.v.St.*, nr. 95.766, 22 mei 2001; Arbitragehof, nr. 36/2000, 29 maart 2000.

VOORSTEL VAN AANGEPASTE MAXIMUMPRIJZEN

8. Deze paragraaf bevat het voorstel zelf van aangepaste maximumprijzen :

Voorstel van eerste artikel :

In bijlage 1 van het ministerieel besluit van 15 mei 2003 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de residentiële beschermde klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie worden de coëfficiënten 8,26 en 3.627 vervangen door respectievelijk 8,214 en 3.581.

Voorstel van tweede artikel :

In de bijlage van het ministerieel besluit van 12 december 2001 houdende vaststelling van de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit wordt bijlage 1, art.N1., als volgt vervangen:

« Bijlage 1

TARIEVEN LAAGSPANNING

1. Normaal Tarief

Dit tarief wordt toegepast op de afnemers in laagspanning, zonder beperking van het ter beschikking gesteld vermogen.

Dit tarief omvat :

- een vaste term van :

9,72 N_E EUR/jaar;

- voor de afnemers die beschikken over een vermogen van meer dan 10 kVA, een bijkomende vaste term van :

3,50 N_E EUR/jaar per kVA hoger dan 10.

Voor de leveringspunten die bestonden voor 1 september 1999 wordt deze term niet toegepast op de kVA waarvoor een vergoeding voor aansluiting voor groot vermogen werd betaald.

- een proportionele term van :

(8,214 N_E + 1,698 N_C) c/kWh.

2. Twee-urentarief

Dit tarief is, op aanvraag, van toepassing voor eender welk ter beschikking gesteld vermogen en omvat :

- een vaste term van :

(9,72 N_E + 26,00 N_E) EUR/jaar;

met inbegrip van de vergoeding voor de klok of het op afstand bediende ontvangstrelais;

- voor afnemers die beschikken over een vermogen van meer dan 10 kVA, een bijkomende vaste term van :

3,50 N_E EUR/jaar per kVA hoger dan 10.

Voor leveringspunten die bestonden voor 1 september 1999 wordt deze term niet toegepast op de kVA waarvoor een vergoeding voor aansluiting voor groot vermogen werd betaald.

- een proportionele term voor dagverbruik van :

$(8,214 N_E + 1,698 N_C)$ c/kWh_d;

- een proportionele term voor nachtverbruik van :

$(3,581 N_E + 1,396 N_C)$ c/kWh_n

De prijs voor nachtverbruik wordt enkel toegepast gedurende negen uren per nacht en de keuze van de uurregeling wordt aan de verdeler overgelaten.

3. Tarieven 30 kVA

3.1. Normaal tarief 30 kVA

Het normaal tarief 30 kVA wordt toegepast op afnemers met ten minste 30 ter beschikking gestelde kVA en voor zover het normaal tarief bedoeld in punt 1. niet voordeliger is.

Dit tarief omvat :

- een vaste term van :

39,99 N_E EUR/jaar;

- een bijkomende vaste term van :

20,33 N_E EUR/jaar per kVA, met een minimum van 30 gefactureerde kVA.

Voor leveringspunten die bestonden voor 1 september 1999 wordt deze term niet toegepast op de kVA waarvoor een vergoeding voor krachtige aansluiting voor groot vermogen werd betaald.

- een proportionele term van :

- $(5,532 N_E + 1,698 N_C)$ c/kWh.

3.2 Twee-urentarief 30 kVA

Het twee-urentarief 30 kVA wordt, op aanvraag, toegepast op afnemers waarvan het ter beschikking gesteld vermogen ten minste gelijk is aan 30 kVA en voor zover het twee-urentarief bedoeld in punt 4. niet voordeliger is.

Dit tarief omvat :

- een vaste term van :

$(39,99 N_E + 26,00 N_E)$ EUR/jaar;

met inbegrip van de vergoeding voor de klok of het op afstand bediende ontvangstrelais;

- een bijkomende vaste term van :

20,33 N_E EUR/jaar per kVA, met een minimum van 30 gefactureerde kVA.

Voor de leveringspunten die bestonden voor 1 september 1999 wordt deze term niet toegepast op de kVA waarvoor een vergoeding voor aansluiting voor groot vermogen werd betaald.

- een proportionele term voor dagverbruik van :

$(5,532 N_E + 1,698 N_C)$ c/kWh_d

- een proportionele term voor nachtverbruik van :

$(3,581 N_E + 1,396 N_C)$ c/kWh_n.

De prijs voor nachtverbruik wordt enkel toegepast gedurende negen uren per nacht en de keuze van de uurregeling wordt aan de verdeler overgelaten.

4. Tarief voor uitsluitend nachtaanwendungen

Dit tarief omvat :

- een vergoeding voor bijzondere meetapparatuur van :

26,00 N_E EUR/jaar; wanneer het bij de afnemer geassocieerd is met het normaal tarief, het tarief beperkt vermogen, het tarief kleine leveringen of het normaal tarief 30 kVA;

12,39 N_E EUR/jaar; wanneer het bij de afnemer geassocieerd is met het twee-urentarief of met het twee-urentarief 30 kVA;

- een proportionele term van :

$(2,577 N_E + 1,396 N_C)$ c/kWh.

Dit tarief is voorbehouden aan toestellen die uitsluitend tijdens de nacht worden gebruikt.

Dit tarief wordt toegepast gedurende negen uren per nacht waarbij de keuze van de uurregeling aan de verdeler wordt overgelaten; het kan, op aanvraag van de afnemer, worden toegepast gedurende 15 uren overdag op zondag waarbij de verdeler evenwel over de mogelijkheid beschikt de bevoorrading te onderbreken gedurende de meer belaste uren.

5. Buiten spits tarief

Dit tarief omvat :

- een vergoeding voor bijzondere meetapparatuur van :

26,00 N_E EUR/jaar;

- een proportionele term van :

$(3,246 N_E + 1,698 N_C) \text{ c/kWh}$

De toestellen met een verbruik dat geniet van dit tarief, moeten vast en afzonderlijk worden aangesloten en het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke telling. De leveringen mogen door de verdeler zonder verwittiging worden onderbroken. De onderbreking zal per dag maximum 15 uren bedragen en zich normaal situeren in de loop van de periode van november tot februari. De duur van de gecumuleerde onderbrekingen zal maximaal 500 h/jaar zijn.

6. Toepassingsmodaliteiten

6.1. Gemeenschappelijke gedeelten van residentiële appartementsgebouwen.

Men onderscheidt twee categorieën gebouwen :

6.1.1. Gebouwen zonder lift.

De laagspanningstarieven bedoeld bij de punten 1., 2., 4. en 5. zijn van toepassing op het laagspanningsverbruik van de gemeenschappelijke gedeelten zonder lift wanneer dat verbruik bepaald wordt door meting op afzonderlijke stroomkring of door een aansluiting op de installatie van een bewoner of van de conciërge.

6.1.2. Gebouwen met lift

De laagspanningstarieven bedoeld in de punten 1., 2., 4., en 5. zijn van toepassing voor de gemeenschappelijke gedeelten van residentiële gebouwen met lift; indien het ter beschikking gesteld vermogen zulks rechtvaardigt, kan het tweeledig tarief A hoogspanning worden toegepast wanneer voor het voeden van de gemeenschappelijke gedeelten een speciale transformatiecabine hoogspanning-laagspanning op kosten van de mede-eigenaars werd geïnstalleerd.

6.2. Professioneel en residentieel verbruik

Evenzo worden de gemengde professionele afnemers, d.w.z. de professionele afnemers waarvan de meters ook het verbruik voor residentiële toepassingen registreren, behandeld als zuiver professionele afnemers.

Worden echter met de residentiële afnemers gelijkgesteld, de gemengde professionele afnemers waarvan het voor professionele toepassingen ter beschikking gesteld vermogen 1 KW niet overschrijdt.

6.3. Ter beschikking gesteld vermogen

Het ter beschikking gesteld vermogen dat in de tarieven een rol speelt, wordt bepaald op basis van het kaliber van de beveiliging dat, in samenspraak met de afnemer, aan diens behoeften is aangepast en wordt uitgedrukt in kVA met een decimaal.

7. Factureringsmodaliteiten

De hierboven beschreven tarieven hebben betrekking op een jaarlijkse periode. Wanneer de verbruikperiode kleiner is dan één jaar, worden de vaste termen en de bijzondere meetvergoedingen verminderd in evenredigheid met het aantal maanden, waarbij iedere begonnen maand als verschuldigd wordt beschouwd.

In geval van jaarlijkse meteropnamen, worden gedurende de periode van 12 maanden die verloopt tussen twee achtereenvolgende jaarfacturen met regelmatige tussentijden tussenliggende facturen aan de afnemers gezonden.

De voor het opmaken van de jaarfacturen gebruikte gemiddelde waarden van de tarifieringsparameters variëren maandelijks. Wanneer die facturen worden opgemaakt in de loop van de maand m , is de in aanmerking te nemen waarde van de parameters voor prijsaanpassing het rekenkundig gemiddelde van de twaalf opeenvolgende maandwaarden eindigend met de maandwaarde voor de maand $(m - 1)$.

Wat de tussenstortingen betreft, deze worden berekend op basis van de volgende formule : Zo F het bedrag voorstelt van de factuur die betrekking heeft op het afgesloten dienstjaar (buiten de bijdrage op de energie opgericht bij de wet van 22 juli 1993 tot instelling van een bijdrage op de energie ter vrijwaring van het concurrentievermogen en de werkgelegenheid), E de elektriciteit (in kWh/jaar) verbruikt gedurende dit dienstjaar en n het aantal tussenstortingen, is het bedrag van een storting gelijk aan :

$$V = (F - T) \cdot xc + T/n + 1 \cdot x_i + x_c \cdot a \cdot E/n + 1$$

waarbij

T vertegenwoordigt het bedrag van de vaste term(en) en de meetvergoedingen welke voorkomen in de factuur van het afgelopen jaar;

x_i is een factor welke rekening houdt met de voorziene evolutie van de prijzen van het lopend verbruiksjaar t.o.v. het afgelopen jaar; de coëfficiënt x_i wordt berekend op basis van de drie maandelijks prognoses van de parameters vastgesteld door het Beheerscomité der Elektriciteitsondernemingen.

x_c is een coëfficiënt die rekening houdt met de voorziene evolutie van het verbruik van het lopende verbruiksjaar t.o.v. het afgelopen jaar;

a is de eenheidsprijs voor laagspanningselektriciteit (in c/kWh) van de bijdrage op de energie, zoals opgesteld door het artikel 2, C, van de voornoemde wet van 22 juli 1993; voor de rechthebbende op specifieke sociale tarieven is a gelijk aan 0. »

Voorstel van derde artikel :

De artikelen 1 en 2 treden in werking met ingang van 1 januari 2004.

////

Voor de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas:

Guido CAMPS
Directeur

Christine VANDERVEEREN
Voorzitter van het Directiecomité